

ŘSD: teroristická organizace se stomiliardovým rozpočtem

18. 5. 2026 – Stanislav Biler – deník *Alarm

Opakující se ataky na neziskové a ekologické organizace jsou běžným koloritem politického i mediálního provozu. Aktuální vláda si napsala boj proti neziskovým organizacím do vládního programu a extremisté z vládních Motoristů pak volí vůči neziskovému a občanskému sektoru nepřekvapivě extremistický slovník odpovídající jejich kognitivním možnostem. A ty nejsou velké.

Dnes tedy nově i s vládním programem, který bojuje proti neziskovým organizacím, a také s PR agenturami, které si najímá ŘSD, aby za veřejné peníze útočily na neziskové organizace, které hájí veřejný zájem.

Nenávist vůči „neziskovkám“ a specificky vůči ekologickým neziskovkám má v Česku dlouhou tradici a širokou společenskou podporu. Asi se to dá pochopit. Vynakládat čas a energii na něco, z čeho osobně vůbec nic nemáte, je ve společenském zřízení, které můžeme definovat jako radikalizovaný postkapitalismus, prakticky nepochopitelné. Pokud má každý sledovat především svůj vlastní ekonomický zájem, pak je jakékoli jednání ekologických organizací, sdružení či spolků iracionální a nesmyslné. Podsouvá totiž dezorientované veřejnosti možnost, že by v životě mohly existovat i jiné hodnoty než hromadění peněz a majetku. Za podobné hereze se kdysi upalovalo na hranicích. Obzvláště vyostřený je pak každý spor, kdy na jedné straně stojí dálnice, zatímco na druhé stojí... v podstatě kdokoli a cokoli.

Když srovnáte se zemí les nebo rovnou kus chráněné oblasti, protože tam chcete postavit dálnici, je to pro většinu občanů pochopitelná a přehledná událost. Vláda to tak chce, stavební firma si vydělá hromadu peněz a lidé pak mohou po dálnici jezdit rychle třítunovými esúvéčky pro párky a pro bagety. Všechno dává smysl. Navíc čím víc dálnic, tím víc prosperity a HDP. Čím rychleji jedete, tím rychleji jedete. Žádné rozpory zde nejsou.

– 2 –

Jenomže když do takového průzračného procesu tzv. hodí vidle určité ekologické sdružení a vznese námitku, že v dané oblasti žijí stovky let jacísi tvorové a možná by tam tedy mohli žít i další stovky let – pokud je onou dálnicí nevyhladíme – vzrůstá zmatek. Proč se máme zabývat jakýmsi jinými tvory, vždyť sami máme málo.

Ředitelství devastace životního prostoru

Skoro se přitom zdá, že Ředitelství silnic a dálnic, nejmilovanější česká organizace pro jejíž neomezené financování jsou vlády ochotny a připraveny udělat a obětovat doslova cokoli, plánuje snad všechny nové dálnice s cílem pozabíjet a zničit co nejvíce tvorů, rostlin a lokalit, jak to jen jde. Nakonec kvůli financování této kratochvíle se u nás mění zákon o rozpočtové odpovědnosti, protože dluh utopený v asfaltu není dluh. To je především radost.

ŘSD v rámci těchto investic do budoucnosti rychlé jízdy autem obvykle narýsuje [stavbu](#) a souběžně vykope zákopy, v nichž hájí pozici, že žádná jiná možnost neexistuje a kdokoli s tím má problém, je ekologický terorista. Tuto frázi paralelně replikují také politici, jimž veřejný zájem splývá se zájmy asfaltu, kdy svůj politický úspěch měří v kilometrech nově otevřených dálnic.

Ani po skoro čtyřiceti letech od změny režimu tato země nepřijala za vlastní, že by mohla **hledat schůdné řešení pro všechny, brát v potaz námitky, zkusit se s nimi věcně vypořádat a zvažovat alternativní řešení.**

Dodnes je asi nejlepším příkladem této zákopové strategie dálnice vedená Českým středohořím. Že je [oblast nestabilní](#) a ohrožená sesuvy půdy, zdokumentovala už [studie z poloviny devadesátých let](#). Jelikož však ŘSD chtělo vést dálnici tam, kde si ji narýsovalo, což znamená, že obkreslilo plány z osmdesátých let a studii ignorovalo stejně jako všechny další analýzy a jiné varianty, které by se chráněné krajinné oblasti buď zcela vyhnuly, nebo jí alespoň prošly dlouhým tunelem.

Deset let tak do krve spolu s úřady a ministerstvy hájilo dnešní variantu, jejíž trasa vede v rozporu s legislativou a zcela zbytečně také chráněnou oblastí. Posledním argumentem bylo, že stavět [tunel](#) by bylo zbytečně drahé a dálnice by se otevřela později, tedy až v roce 2013 místo roku 2010 a stála by místo devíti dvanáct miliard korun.

Není nutné rozepisovat celou patálii popsanou na mnoha [jiných místech](#). Dálnice se neotevřela v roce 2010 ani v roce 2013. V roce 2013 se urval svah a kus dálnice i železnice zasypal. Stavba této části nakonec stála 15 miliard a dokončila se až v roce 2016. Důležité ovšem je, že ŘSD (potažmo stát) neustoupilo ekologům, udělalo vše, jak chtělo a zbytečně zničilo kus chráněné krajinné oblasti.

Pro velký úspěch se podobný postup několikrát zopakoval. Naposledy narvalo ŘSD [dálnici](#) do ptačí oblasti Bzenecká Doubrava – Strážnické Pomoraví, protože proč ne. Ať ptáci třeba chcípou. Jestli je něco terorismus, pak tento postup výstavby chrámů rychlé jízdy autem rovně. A ŘSD je tak s přehledem největší českou teroristickou organizací se stomiliardovým rozpočtem.

Větrníky jsou zlo, zničení území dobro

Lidé se mohou zbláznit třeba kvůli pár větrníkům, kdy půl země pláče pro náhle objevený krajinný ráz, nicméně pokud někdo srovná se zemí obrovský kus reálně chráněného území, tak jediný, komu se zde nadává, jsou Děti Země, protože s tím vůbec někoho otravují.

Různé návrhy, že by měl být každý, kdo stavby zdržuje, finančně penalizován, se v médiích opakuje po [dekády](#). Po celou dobu se točíme ve stejných strategiích a stejných výhrůžkách. Dnes tedy nově i s vládním programem, který bojuje proti neziskovým organizacím, a také s PR [agenturami](#), které si najímá ŘSD, aby za veřejné peníze útočily na neziskové organizace, které hájí veřejný zájem. Tak tomu bylo v případě stavby dálnice okolo Přerova, kdy si

ŘSD za několik milionů najalo neznámou brněnskou agenturu Red elephant, z níž je dohledatelná pouze její majitelka Lenka [Valachovičová](#), jejíž firma nejspíš žije především ze zakázek pro státní organizace, jako jsou ŘSD. Pro ně třeba vyrobila před pár lety [dehonestiční](#) komiks, útočící na Miroslava Patrika z Děti Země.

Přerov je mimochodem další ilustrace selhání jakýchkoli pokusů o zohlednění jiných zájmů než zájmů ŘSD a rychlé výstavby čehokoli za každou cenu. Kvůli ochraně svého zdraví chtěli lidé v [Dluhonicích](#) posunout dálnici o sto padesát metrů dál. ŘSD to v rámci své obvyklé strategie odmítlo. A tak [dálnice](#) stojí lidem za [domy](#) a ti trpí hlukem. Hlavně že nikdo neustoupil.

Když brzdí stavbaři

Žádná dehonestace, útoky či vyhrožování ovšem nenásledují v situacích, kdy [stavby zastaví stavební firmy](#), které se pustí do právního boje o [zakázky](#). Stejně stavební firmy, které minimálně v minulosti regulérně rozkrádaly Českou republiku za kooperace našich politiků, kdy se u nás stavěly prakticky nejdražší [dálnice](#) v celé Evropě.

Ty stejné firmy dnes blokují stavby, napadají výsledky výběrových řízení a vše se tak kvůli nim protahuje a prodražuje. Kupudivu jim nikdo nenadává, ministři o nich netvrdí, že jsou teroristé, programové prohlášení vlády neslibuje, že je zlikviduje, a ŘSD nenajímá PR agentury, jež by z nich dělaly zločince, kterým jde jen o prachy.

Když totiž jde někomu o prachy, a ne o přírodu nebo zdraví lidí, tak tomu každý rozumí. To je hodnota, kterou nikdo zpochybňovat nebude, a ani křiklouni z diskuzí, kteří by lidi typu Miroslava Patrika nejraději pověsili za každou námitku, neřeknou na adresu ředitelů stavebních firem ani popel. Kdyby mohli, olížou jim boty.

Možná je to tedy strategie i pro ochránce přírody či zdraví lidí a dalších veřejných statků. Předstírat, že jim jde pouze o peníze.